

ALBINA.

de döne ori in sepmenea: Joi-a si
emineo'a; éra cindu va pretnide im-
stanta materialor, va esé de trei sév
de patru ori in sepmenea.

Revulu de prenumeratiune,
pentru Austria:
pam intregu 8 fl. v. a.
dumetate de anu 4 fl. v. a.
patrini 2 fl. v. a.
pentru Romania si strainetate:
pam intregu 12 fl. v. a.
dumetate de anu 6 fl. v. a.

Pesta, in 18 opt. n.

Trei sunt astadi — lipsele cele mari aduncu semtite de toti in patria ungara, cele ce apesa ca o calamitate generale supra tierei, lipsele dreptu cari unu gume cu inima pentru poporu, diu'a-óptea n'ar avé odina pana sè le delare cu ori-ce pretiu, dar de cari, dupa marturisirea foilor magiare oponali, ministeriului nostru de astadi nici cà i pasa!

Lips'a de bani, lips'a de sementia, lips'a de pane. Astfelui le definesce „M.”

Trebuințele ce tatienești, si anume atributiunile cele mari, cu esecutiunile de nemilose — diu'a-nóptea striga: „bani si ér bani! Dar bani — nu ut; banii s'au ascunsu in cassele cehi pucini bogati, cari — nu ii dau, penca nu au incredere, pentru că vedu, in guverniale numai a cere si a luă; cum prin portarea loru falsa, prin dicari'a loru politica si prin resip'a de veritate publice — au mancatu creditulu alu seu propriu, si alu cetatiilor, indusi de ele.

Recolt'a slaba — a adusu pe bie-
du poporu in mare parte a tieri la-
ga, de nu are *nici ce sè sémene, nici ce
manance!* In prim'a privintia de multe
de liberali au avisatu si interpelatu pe
vernu, ca sè ingrigésca, sè nu remana
populu fora sementature. Dar foile au
dicatu surdiloru. Nemic'a nu s'a fa-
m si — éta că „déjà a 12-cea óra a
zui!” — Pannea, pote că inca pe unu
zui timpu va mai ajunge; dar s'a cal-
lata, că in decemvre aprópe a cincea
zile a locuitorilor tieri va fi peritória
fome.

Este — pedéps'a lui Ddieu pe tiéra,
buna séma pentru că are si sufera unu
vernu atátu de pucinu precepotoriu, si
atátu de pucinu démn de pusetiunea
occupa!

Lunia trecuta, in 13 oct' n. in mai
alte parti ale Cislaitaniei, si a nume in
emilia, avu locu alegerea directa de de-
putati in colegiul comunelor rurali,
cea la adeverat'a clasa a poporului.

Legea electorale noua, carea acum
nu prim'a data veni in aplicare, au-
cato — precum sè scia, nemiti centra-
ti si egemoni — ei de ei, in contra po-
tatoru negermane, chiar pentru de a
sugrumá pre acelea politicamente. Noi
români nostri am arestatu, că la crea-
categoriile legi ciarlanismulu magiaru,
pa svatulu contelui Andrassy, li-a ser-
ta de modelu. Dar am dis'o atunci,
aca intr'un'a se insiela amaru, intr'
aca adeca, că au cugetat, cumca si
— nemiti, pre langa o lege miserabila,
poté sè rivalisedie cu barbarismulu
aticu. Nu merge asia de usioru Nem-
itori nostri se convinsera despre acé-
a in Boemia — spre daun'a si rusinea
n!

Cehii din consiliul conducetori-
loru, simplu si fora scomotu au com-
si recomandatu poporului alege-
rii pre candidatii loru natuinali;
— atati, cu multa parada si mare osti-
tione — in centru si prin parti —
in pusu pre candidatii loru, spriginiti
stotindenia de organele publice. Ici-
lă si partit'a noua, cea a tenerilor
natuinali, a candidatii cete pre unulu din
ulu seu.

Resultatulu cunoscutu pana acum
ita care este.

S'a votatu pentru 30 de deputati,
cururile curate cehice, 11 declaranti,

adeca natiunal-opositiunali, au esitu
alesi cu unanimitate. In siesse cercuri
mestecate, candidatii partitei cehice au
fost alesi cu mare majoritate. In trei
cercuri mestecate, la prim'a votare —
nu s'a dobendit u majoritate absoluta, si
asiasi are sè urme votare de nou.

Partit'a nemitișca centralista a reesi-
tu cu candidatii ei — numai in 8 cer-
curi, nici intr'unulu insa unanimu, ci nu-
mai cu majoritate; éra in döue au in-
vinesu candidatii celor teneri.

De aci se vede, că partit'a opuse-
tiunei natiunale a invinsu in modu eclatante!
Dar se splica si se vede si mai
multu, de aci, si a nume:

1. Cà poporul cehu, desì de 12
ani si repetiesce acésta lupta natiunale
— forca ca sè vré invinge, totusi n'a taba-
ritu, nici desperatu!

2. Cà poporul cehu — nu mai are
trebuința de multe svaturi, indemnuri si
agitatiuni, ci că elu, convinsu fiindu de-
spre cugetulu reu alu némtiului impila-
toriu, urma cu zelu si devotamentu in-
degetările barbatiloru sei, probati in
lupta.

Adi-mane sunt la ordinea dilei ale-
gerile prin orasie, la cari cehii inca au
tote siausele pentru unu resultatu bunu;
numai in colegiul proprietarilor mari
partit'a dela potere ii-au pacalit u reu.
Dar ei totusi si vor salvá onórea.

Din strainetate avemu sè notam'u ur-
matorisile:

In Francia de diece dile decurge pro-
cesu contra maresialului Bazaine, pentru ne-
grigintia in resbelu si tradarea armatei si
a cetatei de Metz in man'a inamicului. La in-
cepitu publiculu se astepta la o comedie ama-
gitoria, si de aceea nici nu se pré imbuldia;
curendu inse lumea se convinse, că — celu
pucinu cercetarea, este forte seriosa, si acum
nu mai este omu sè nu se interesedie de
acestu spectaclu, si imbuldial'a este nespusa.

Se dà cu socotél'a, că pertractarea pu-
blica va tiené celu pucinu 30 de dile; pentru
că déjà cele descoperite pana acumu cuprindu
spiritelo cu uitire si ingrozire! Numai sub
o monarchia perfida si rafinata si despota
de totu cugetulu curat, a potutu sè se re-
dice la culme in statu — fapture ea si a lui
Bazaine!

Foile cele mari scriu pe fio-care dia
mai multe colone despre acestu procesu, dar
cu tote acestea, nuantile lui cele multe si
cari de cari mai blastemate — cine le-ar poté
ilustrá pe deplinu?

Néa ni va ajunge, pentru apretiurea
lucrului, a cito numai cete-va siruri din

„République Française,” si suntemu convinsi,

ca onorabilulu publicu alu nostru va pricepe,

ce importantia déjà se atribuie in Francia

intréga acestu procesu. Numit'a foia serie:

Nu numai in Francia, ci pretotindenea
in strainetate se urmaresco acestu procesu,
ca carele nu se mai afla in istoria intréga,
cu atentiu si interesare din momentu in

momentu totu mai incoredata. Cei din Austria

vor a afla din elu, că óre ce séma de omu

este acel'a, carele la intreprinderea de trista

memoria in Mexico — a avut u parte atátu

de mare. Pentru Prussia casi pentru Francia

este de mare importantia a afla, că — óre

successulu definitivu alu rospelului de la 1870,

este a se atribui mai multu intelepteloru di-

spusetiuni ale statului majore a lui Moltke,

seu combinatiunilor multi-pucinu secrete

ale duii de Bismark cu comandanțele sup-

remu: lu armatei franceze da la Metz, — o

problema forte grava, carea de dupa desliga-

rea sa, va da tristei campanie de la Metz cu

totulu alta facia, ér eroicei armate francese

— prestigiulu ei intregu si intrég'a prevalen-

tia; căci — nici o data n'a fost rusine, a ca-

dé sub tradare!

In Spainia mereu trupele republicane
incepu a scôte pre bandele resculate de prin
tote ascunsurile si a le impinge afora
peste fruntaria; ér facia de rebelii ne-impa-
cibili din Cartagena operatiunile au incepitu
cu bunu succesu, pe uscatu si pe mare. Este
esperantia, că inca in decursulu tómnei tiera
intréga va fi curatita de resculati si pacifi-
cata, — macar că o depesia de ieri sera vré
a scii, cumea o parte a armatei lui Don Carlos
ar fi trecutu Ebrulu inaintandu.

In fine mai avemu a aminti si despre
unu conflictu alu Austro-Ungarici nóstre cu
Turcia musulmana. Lucrul n'i s'ar imparé
seriosu, déca fanfaronad'a magiara nu l'ar
face ridiculu.

In Bosnia, nu de ieri-alalta-ieri, ci de
secoli turcii se mananca cu crestinii, si — fi-
indu turcii la potere, tocmai asia ii batjocu-
rescu si maltratédia pre crestini, casi — buna
ora aici la noi domnii magiari pre natiuna-
litati. Este lucru de totu firescu, că tiranii
se temu de popora, si — tocmai pentru că
se temu de ele, le batjocurescu si nedreptate-
tiescu.

Destulu că in timpul mai recente consulii
austro-magiari, si a nume undu Dragancicu
de la Banialuca, asia se vede că s'a ameste-
catu pré afundu in causele interne ale Tur-
ciei, luandu partea crestinilor pe facia. Prin
acésta a venit u conflictu cu pasi'a; pasi'a s'a
plansu la Constantinopole, Dragancicu la
Viena. Dlu c. Andrassy — a facutu ce a fa-
cutu si — caus'a imparea complanata, candu
— d'o data Austro-Ungaria se pomenesce, c'í
guverniulu turcescu a datu unu memorandu
catra poterile mari, in care se plange amaru
si acusa pe Austro-Ungaria, cumca prin con-
sulii sei incuragiéda op'setiunea si rescólele
su pusilori sei crestini!

Nu se poto spune, cătu de mare este
amaratiunea duii c. Andrassy si a magiari-
loru sei pentru acestu afrontu din partea
Turciei. Diaristic'a magiara vóme focu de ne-
casu si amenintia pre — barbarulu do la Con-
stantinopole cu totu despretiulu sumetiei ma-
giare, — dar s'vatuiesce lui Andrassy, sè se
feresca d'a merge pré de parte, pana dora la
conflictu fisicu. Pana aci am ajunsu; ér o de-
pesia telegrafica de ieri din Viena ni anuncia,
că contele Andrassy ieri a avut u intelniire
cu ambasadorulu Turciei in acésta causa. Re-
sultatulu remane sè se lamurésca.

In facila acestui conflictu, foile magiare
eu unu felu de satisfactiune inregistréa
scirea despre un u asemenea, seu dora si mai
gravu conflictu intre Turcia si Romania din
incidintele, că domnitorul Carolu ar fi refu-
satu a primi unu fermanu alu marelui veziru,
adresatu de a dreptulu persoanei sale, in cau'a
nepotindeniile tieri romanesci. Scirea a adus o
„Allg. Augsb. Z.” ér noi o vom vedé consta-
ta si spicata in foile din Bucuresci. Deocam-
data credem, că ajunge a fi indegetatu, cum-
ca se lucra seriosu despre nedependenti'a to-
tale a Romaniei — si si a Serbiei, si desdau-
narea Turciei pentru — asia nu mitulu tributu
prin capitalisarea acelui, ceea-ee i nse Turcia,
precum se vede, nu ar fi plecatu a accepta,
si in care privintia ea s'ar fi adresatu catra
Anglia si Italia, cerendu-li sprigintirea diplo-
matica; de unde insa sè fia primitu responsu
negativu.

Dupa tote — par' că Oriintele se in-
norédia!

Pesta, in 18 octombrie n. 1873.

Imperatulu Vilhelm si cu marelle seu de astadi
denumirea episcopului de pana acum alu Lun-
goisului Olteanu János, de episcopu alu Ora-
dei-mari, „de ritulu greco-catolicu.”

Prenumeratimi se facu la toti dd. cor-
pondinti ai nostri, si de a dreptulu la R.
-dactiane Stationsgasse Nr. 1, und
sunt a se adresa si corespondintele, se p-
rescu Redactinea, administratia s're
speditur'a; căte vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunio si alte comunicatiuni de
interes privat — se raspunde cete 7 cr.
pe linia; repetirile se facu cu pretiu sca-
dintu. Preluul timbrului cete 80 sr. pen-
tru una data se antecipa.

Se intielege, că poporul inca n'a lip-
sita a se aduná cu miele la gar'a din Penzing
si a salutá prin strigări entuziastice pre acel
duoi barbati, cari — atátu de urtu ne-au
trantit la pamantu, cari ni-au versatu san-
gele si ni-au storsu sudorea cea mai buna, ér pre
monarchulu nostru si tierile ereditari le-au
scosu din Germania — cu rusine!

Nu ne miramu de entuziasmul acesta
al plebei culte; căci am invetiatu a cun-
isce, că — propria acésta cultura si civilisa-
tiune a acelora, este — numai maiestria de a
se preface, de a-si luá cu usiurintia anim'a in
dinti si de a dice din gura tocmai contrariul
de cea-ce se sente.

„Wiener Z.” organulu officiale alu regi-
mului de din colo, tocmai ieri ni dode despre
acésta o eclatanta proba, scriindu lungu si
latu, despre adeveratele consemntiri si simpa-
tie intre ambii domnitori si despre aceea, cum
la noi incepe a fi recunoscantu, că — a fostu
bine, cum s'a intemplatu, cum ne-a adus
prusulu la starea de astadi!

Déca ne-am pune a comentá acésta mi-
serabile logica si morală a officialei din Viena,
ne tememus că am comite crim'a de lesa ma-
iestate; de aceea — tacem, incheiandu cu
atátu, că — nu ne pricepem la astfelui de
logica si morală domnescu!

De altintre, pana sè ni vina spre ve-
diuta Maiestatea Sa prusso-germania, agentii
sei s'au ingrigit u-a pregati calea populari-
tății si prin publicarea unei corespondintie a
sale cu Santulu parinte Pio IX. din Roma,
care corespondintia, precum d'o parte aréa
adunc'a destructiune si decadere a Vaticanu-
lui, intocmai asia de alta parte — — — — —
onore Imperatului Vilhelm. Santulu parinte
din Roma avu cutesantia d'a insinuatu MSale
germano-prusse, ca sè recunoscă superiorita-
tea papale in tierile sale si sè desavuedie pe
miciștrii sei, cari persecuta biserică catolică.
Imperatulu Wilhelm respinse ambele insinua-
tiuni resolutu si spuse cu tota onórea santu-
lui parinte, că — measurele guvernului seu sunt
ale sale si că le va sustine facia de ori si cine.

Prin acésta tienuta Imperatulu Vilhelm
si a maritu védi'a si popularitatea — in Eu-
ropa intréga, specialu la Vienesi.

Pesta, in 18 oct. n. 1873.

Factum est!

Organulu officiale alu parintescului no-
stru ministeriu magiariu, „Buda-Pesti Kör-
hely,” publica in fruntea nrului seu de astadi
denumirea episcopului de pana acum alu Lun-
goisului Olteanu János, de episcopu alu Ora-
dei-mari, „de ritulu greco-catolicu.”

Resolutiunea imperatésca este dataata
din Schönbrunn, 16 sept. 1873. Se vede că de
atunci cau'a a amblatu prin Roma si s'a bi-
necvantatudo pap'a Pio IX.

Inca un'a, dintre cele multe cause dem-
ne de binecvantarea acestui minunatu pap'a!

Acum dlu eppu Olteanu, pentru meritele
sale colosali, cele forta asemeneare in istoria
nostra mai recente, deveni inaintatul la
al doilea stadiu alu carierei sale de feric

si a nume pe cei mari in ierarhia de catra romano-catolici, si apoi a se contopi si prin — merite, de natura celor de pana acum, facute la Buda, Viena sau Roma, — totu asta, a se apropiat de careva scaunu archiepiscopulu catolicu, cu dotatiuni de *sute de milii*, sau chiar de celu *primaliu*, cu dotatiune de *un milion!*

Aci ajunsu, dlu Ionu Olteanu, ar intrece in tota privinta chiar si pre unu *Nicolae Olahus*, dar — repetim, in tota privinta; ca, ca sa pota mai sicuru, pre candu 'lu feliu' pentru tercirea presinte, i recomandam, sa caute si se studieze hartiele din arhivulu secretu alu curtierii, despre acelui — mare barbatu alu nostru in istoria. —

Pesta in 17 oct. 1873.

Dr. Cseh Károly, unu colaboratore fanaticu alu magiaromanului Ossernatony de la „Ellenör”, dunu timpu incocu, incarcă acesta foia cu reporturile sale despre Bucuresti, despre afacerile romane si romani, — nota bene a caroru limba chiar la incheiere vine a renunca, ca n'o pricpe.

Bucureci — nu se poate nega, ca infasciadu multa negrigintia si desordine, ba si murdarie destula, par ca ar fi frate de cruce cu capital'a — nemagiara a domnilor magiar. Dar — atata murdarie, cata scrise dlu Cseh in „Ellenör”, totu nu se gasesce nici in Bucuresti si nici in Buda-Pesta impreuna!

Dlu Dr. Cseh — asia se vede, ca a calatorit la Bucuresti si prin Romania, fara a cundescem limb'a romana si pre romani, numai pentru scopulu ca, informatu si influintat de vermi si bidiganiele straine, ce nutrescu romanii in sinulu loru, se-si bata jocu de acestia, innegrindu-ii catu de multu in facia publicului seu, setosu de murdarie. Acesta problema a deslegat o intradeveru in modu eminente porcescu. Despre acesta a meritatu diploma de maiestru.

Numai biete döue obiecte a gasit dlu Dr. Cseh mai demne de lauda. Spitalulu Brancovenu si Cimitierulu Beliu. Pre celu d'antai 'lu lauda, cum se vede, pentru ca a gasit intre persoanele din frunte-i, catu va magiar; er cimiteriul 'lu descrie ca unu ce ne mai pomenit frumosu si lussuriosu, pentru ca se arete prosti a romanilor, cari sacrificia galbeni cu diecile de msi — mortilor, pre candu de cei vii nu se ingrigescu! — Ba da, si riosetu a recundosce de unu locu de petrecere frumosu si bine tienutu. Celealte, cu totu cu poporu si cu regim — sunt lucruri de risu si de despreptiu pentru ilustrulu magiaru.

Er unu semnu, o dovöda de fratieta din partea magiarilor catu noi si ale nostre.

Dlu Dr. Cseh nu s'a multumit cu reporturile sale desinchiute din si despre Bucuresti si Romania; din insulu sociotu a pune punctul pe i, printrenu reportu si despre cele observate in partile confiniului militare banaticu. Acestu reportu, in urulu de astadi alu lui „Ellenör”, lu indrepta chiar regimului, spunendu-i, ca poporul acoyo prin lung'a supanare militara s'a prostitut de totu si asia a devenit unelita orba a acelui ce scie se-l comeste (!), astadi — a celor pucini straini cari ocupu posturi de — functiunari publici, telegrafisti etc. si cari toti sunt contrari ideei de statu magiaru, cari conduce poporul si cari — deca guvernul magiaru iute nu va intreveni cu energia, „intréga granitia o potu acoperi cu flacara.” Provoca deci pre ministeriu, ca numai de catu pre toti «cei straini se-si indepartezi din granitia si se-si inlocuiezi cu unguri probati, si — numai de catu reusa va disparé. —

„Ac astfelie nu se poate,” asia ni spune dlu Dr. Cseh, dar cu totu densulu nu recomanda violencia, forse Dómnul — nu, numai stricta nemilosa aplicare a legei, a legei facute de magiaru, intru intelelesulu si spre binele magiarului!!

„Nu terorismu, ci — libertate dorescu eu in tota directiunea, si asi si in privinta nationalitatilor.”

Astfelie incheia fariseulu de magiaru mardariele sale politice-nationali.

Si — éta, acesta este maniera politicei magiare de astadi facia de noi romanii cei ce mortisau sustinemu, ca sortea ne-a avisat a si frati si a trai si a mori cu natiunea magiar! —

Dicu domnii turci crestinilor.

„Biserice — poteti redicá si indiestra cate vreti; nici de catu insa scóle, caci acestea potu se si fie spre scadere domnies!”

Asia cetiramu mai dilele trecute — negru pre albu — in mai multe foi vienesi; si — acesta este necasulu fratilor nostri de sub stepanirea semilunei.

„Deutsche Zeitung”, aratandu cum acesta se practica in Bulgaria si Bosnia, cum scólele crestinilor se inchidu, invetiatorii se persecuta, lumin'a se intuneca — prin cei de la potere, prorumpe in derero'sa eschiamatiune:

„Astfelie de vandalismu se intempla in Turcia pe fie-care diua; acesta este politic'a de reforme a Turciei!”

Portarea barbarilor si paganilor de turci — este inferata cum se cuvinte, cum merita; dar rusinea este evidentimente a acelor poteri mari crestine, cari au sustinutu si urma a sustiné astfelie de barbari — cu forti'a in capulu biciilor crestini!

Ei bine; ce insa se dicem, cum se ne mai vaieram, in ce tipu se infieram noi — pe barbarii nostri crescini, pre domnii magiari de la potere, cari — dupa cum aréta faptele loru de siesse ani incocu, tocmai asemenea politica urmacea de noi romanii!

Séu ca döra mai essiste cineva in acesta tiéra, carele se se indoiésca de acesta? — Suntemu gat'a a li serví cu datele cele mai positive si mai eclatante, minte demonstratorie, date po cari — nime nu va poté se le nege.

Ni-au datu domnii autonomia bisericesca, garantata prin lege, si — ni dama de ajutoriu, intru a o sustiné si realizá. In insusi bugetulu loru punu pre fie-care anu catu 100,000 fl. ajutoriu pentru biserica nostra.

Ei bine; ce alt'a va se dica acesta de catu: „biserice poteti redicá si indiestra — cate vreti!”

Dar cum stam cu scóla?

Este trebuinta a o mai spunem, se si mai sfasiam o data inim'a tremuranda de necasu si de dorere?

Intrebati pre — betii invetiatori ai nostri, deca vreti ca se auditii cuvinte desperate si se vedeti siriole de lacrame din ochii loru!

Cautati bugetulu loru pentru instructiunea publica, pusestiune de pusestiune, si deca intre cele patru milioane, insirate acolo, veti gasi ceva pentru scólele romane, se sciti ca este mintiuna unguresa!

Priviti prin satele nostre, ca — ce s'au alesu de scólele nostre, cele-ce incaieri, sub absolutismulu celu pocitul alu Bach — pornisera spre inflorire!

Lef'a invetiatoriului si trebuintiele scólej, domnii magiari le-au stersu din preliminariulu communalu, nepasandu-li catu de pucinu de contractulu — chiar prin stepanirea politica incheiatu cu comunale politice pentru sustinerea scóleloru!

Si — intrebati pre judii comunali, ca ore domnii mai mari ai loru ii indemna a ajuta scóla si pre invetiatori, si a constringe pe parinti se-si tramita copii la scóla, — séu chiar din contra?

La unu Ddien dicem, ca rari, forte rari sunt acei domni, carorul li-a mai remas unu picu de inima in catu — se mai ingrigescu si de crescerea romanului; cei mai multi insa, 99 de procento ca nisce vandali si tartari procedu asupra scóleloru nostre, in catu — acelea au devenit pustie si betii invetiatori stau se ieé lumea in capu!

Dar — unde in statulu magiaru, de aproape siepte ani de dile, domnii magiari ni redicara si dotara — din pung'a nostra, din milioanele ce pe fie-care anu solvimus, macar o scóla mai nalta? Si pre candu ei, din pung'a nostra 'si redica universitati, teatre, academie, conservatoria, gimnasia, scóle reali si politehnice — cu diecile pretotindenea, si-si dau din pung'a tierei, si asia storsa mai numai de ei — stipendia cu sutele: unde este partea ce — dupa Ddieu si dupa dreptate — ni compete nba celoru aprópe trei mil-

lioné de romani din patria comuna?!

— Ei bine: cine — de aspr'a si deplinu meritat'a sentintia, pronunciata in diaristic'a germana asupra barbarului de turcu — va poté scuti si feri pe ba rbarii de domnii magiari?

Si — cine, cunoscendu acestea, nu va intrebá: Ei bine; acésta este libertatea, constitutiunalismulu, generositatea magiarului, atata de multu buinate in lumea larga?

Ei bine: pana candu si pana unde acestu siarlatanismu, acésta masca de cultura si civilisatiune pe facia absolutului barbarismu?

Audi-ne domne — in diu'a necasului!

Ni se depesiéda.

din Orsova in 16 octombrie, la 3 ore 50 minute dupa mediasi, precum urmáda:

„Ingenerii sositi aici pentru spargerea cataractelor portii de feru, abia se apucara de lucru, candu ei si fusera alungati cu fórtia de pe teritoriulu Serbiei si alu Romaniei, ér lucrările loru toté stricate.” —

Onorabilii ctitorii ai nostri si vor aduce a minte, ca nu de multu reportaramu, cum guvernul Austro-Ungariei si celu alu Turciei, ignorandu cu totulu pre guvernale nationale din Serbia si Romania, tramisera in generi si lucratori si se apucara d'a regulă Dunarea pe teritoriu strainu!

A fost acésta unu atacu violinte alu dreptului si teritoriului döuorul state autonome, si depesi'a de mai susu, (deca ea se va adeveri, fiindu ca foile domnilor dejá döue dile nu amintira nici eu unu cuventu intemplarea,) ni aréta, cumca acele döue staturi, Romania si Serbia — nu dormu, ci veghiadia, si sunt decise a-si spera si sustiné dreptulu facia de atacatori, ori catu de poternici s'ar imparé ei.

Blamagiu ar fi colosalu, si reparatiunea onorei abia s'ar gasi unde va!

Asia o patiesc [cei orbi de ingamfat].

A v i s u

la adres'a domnilor membre ai comisiuniei, esmise de sinodele diecesane din Aradu si Caransebesiu, pentru d'a delibera in Temisiora asupra modului si locului Administrarii fondurilor comune!

Fiindu acésta comisiune mista, dupa co'ntielegerea dintre ambii capi diecesani — convocata pre diu'a de 1. novembrie a. c. cal. nou, dejá din döue parti ni s'a trasu reflexiunea, cumca tocmai acea dia, precum si cea nemedilicatu urmatória, este impedecatória pentru unii membri si s'ar poté intemplá, ca — neinfacisandu-se numerulu recerutu, cei infacisati se perda un'a séu döue dile foralucru.

Din acésta causa se face propune rea, si sunt rogati toti domnii membri a-si dechiará prin epistole séu carte de posta simple, catra Redactiunea Albinei, invoieala séu ne'voirea, ca adunarea comisiunii se se amane cu éate-va dile si a nume döra pe diu'a de marti in 4 noiembrie n. candu se vor poté intrun, i toti membrii comisiuniei, avendu si asiá a tiené 3-4 dile adunarea loru.

Donatiunea lui C. N. Herescu,

pentru societatea academică română.

In diu'a de 30 augustu st. v. Societatea academică română tienu in sal'a Senatului din palatulu Universității, un'a siedintia publica care fù ultim'a din sessiunea de estiu.

Dlu A. T. Laurianu, presiedintele societății, deschide siedint'a si comunica una adresa a lui generalu Constantin Nasturel Herescu, insocita si de una copia despre testamentul seu, in care face una insemnata donatiune Societății academică. — Se dà apoi lectura acestui testamentu in cuprinsulu urmatoriu:

Codicilu.

De vreme ce omulu, pre catu este in vietia, trebuie neincetat su se caute a se folosi de progresele ce se facu in societatea, in care elu traieste, si totu deodata se contribuésca pre catu va poté mai multu la inaintarea partiei si a natiunii, in sinulu careia provodința i-a datu nascere si crescere; de aceea si

eu, simtiendu astazi necesitate de a pune dispuștiunile regulat'a prin testamentulu mai autenticu din 25 februarie anulu 1855, complectat si in unele modificatii priu codicile asemenea autentice, din 18 februarie, anul 1864 si din 28 iunie anulu 1871, de ale puse dicu, in raportu cu starea actuale a desvoltării natiunale si sociale, si constatandu, de o parte, regulat'a functionare a Societății academică române, care nu exista pre canticam esprimatu eu, prin codicilul din 1864 dorint'a de a infinita premia literarie, de care astazi corespunde cu totulu la intențiile mele si este in stare de a indeplini multe de către orice alta instituție voințele mele in aceea privinta; ér de alta parte prevediendu, că veniturile proprietăților mele Nasturelulu, din judeciul Teleormanu si Satulu-nou, din judeciul Ilfov, pe care le lasu bisericei sancta Vineri din Bucuresti potu se creșca astfelie, in catu se indestulea cu prisosu trebuintele sanctului locasius si asilului anessatu pe langa densulu, si se contribuésca intr'unu modu mai imbelisugat in incurgăriile ce voiesc se deee din aceste venituri sciintieror si literaturi românești de aceea am decisu, ca prin codicilul de la 1864 se confirmu onele dispuștiuni cuprinse in susu mentionatele acte testamentare, si alele se le modificu, perfectinandu-le si specificandu-le intr'unu modu mai lamuritul.

Deci, spre a evita orice confuzie, care ar poté da nascere interpretatiunea altelor mele vointie, facandu chiar ore care preschimbări ce am credutu ca corespund mai bine cu scopulu ce-mi propusesemu prin susu mentionatele mele dispositiuni testamentare m'am otarit a face acestu nou codicilu, desvoltatoriu si indeptatoriu.

Mos'ia mea Nasturelulu, din districtul Teleormanu, si mos'ia Satulu-Nou, din districtul Ilfov, in care repausat a mea socia, din Elena Herescu, nascuta Baleanu, si asecure drepturile sale diestrale, lasandu aceste datori si denisa bisericei sancta Vineri din Bucuresti, prin testamentulu seu din anul 1855, biserica sancta Vineri din Bucuresti, cu conditiune si sarcinile ce urmează, si cu indatorire ca asupra cui ar poté trece pe viitorul dreptul acestui sanctu locasius se nu-si pota insaverea ce lasu prin acestu testamentu, catu respectandu modulu trebuintării printre insulă otarescu, considerandu proprietățile carele affectate, pentru totu-de-aună indeplinirea sarcinilor ce mai diosu specificu:

Art. 1. Lasu ca din venitulu acestor döue proprietăți, diumetate remanendu in dispuștiunea bisericei Santei Vineri, se intrebuintă in modulu urmatoriu:

a) Spre intretinerea in buna stare pravalielor ce se afia cladite pe locul său, biserice si alu carorul venitul se serve pentru suportarea betranilor infirmi ce vinu a locul chiliele acestui santu locasius;

b) Pentru imbunatatirea acestor chiliele pentru prefacerea loru atunci, candu venitul va permite, astfelie in catu se pota ajunge cu timpul unu asilu sistematic pentru un numeros de care de betrani infirmi de ambii sexe;

c) Daca venitulu pravalielor nu va indestulatioru pentru plat'a ajutoriilor ce se provedu in testamentulu meu autentic din 1855, se vor completeaza acestea din venitul ce lasu santei biserice pana la sum'a de 200000 lei pre luna pentru fiecare individu, adorit in asilu;

d) Daca dupa indeplinirea dispuștiunilor de mai susu, va fi unu excedente de venituri, cari cu timpul se vor capitaliza, atunci acesta va servi si spre reparatiunile si imbunatatirile sanctului locasius alu bisericii sanctei Vineri.

Art. 2. Cealalta diumetate din venituri dupa vremi ale susu diseloru mos'ia Nasturelulu si Satulu-Nou se va da pe totu anul in deplin'a stepanire a Societății academică române, spre a face cu densa intrebuintarea ce mai diosu se aréta.

Sumele ca se vor responde pre totu anul de biserica S. Vineri din Bucuresti catra Societatea academică română impreună cu acele din aceste sume, cari se vor capitaliza de catra acesta Societate, vor forma in cassa societății unu fondu special, care va portă numele de fondulu Nasturelulu; ér pri-

diverse ce se vor acordă dintr'insulu
năutăreia de prensă Năsturelu.

Societatea academică română va ave
a dreptul să îndatorirea a administra
lui Năsturelu să a intrebuită veniturile
dispozitionile aci mai diosu enunciate.

Premiele Năsturelu vor fi impartite in
serie: insă fiind că dorința mea este
este premia se fia mari, îndestulatorie,
magie atraga, să indemnă și mai cu săma
platășea pe scriitori, recomandă aci că
să caute a economisă, ci a remuneră
pentru că se potemă avă adesea scrieri,
merite recompense; de aceea premiele
nu fi nici o data mai mici de cătu sumele
mai diosu ca minimum pentru fie
specia de premiu, și același premiu nu
nu fi nici odata împărțită între mai mulți
ceni, ci se va dă intregu uneia și a
persone, care-lu va merită.

Seriele de premia ce instituiescă și pe
Societatea academică română va ave
a dreptul să le propune, a le decerne
anul, sunt in numeru de două, pre
urmădă:

via pentru subiecte propuse la concursu.
Se va înființa cătu pucin unu premiu
de 5000 lei noi minimum, care se va
cele mai bune lucrări in limb'a ro
asupra unui subiect propus la con
de catra Societatea academică, și pe
lucrări Societatea academică singura
apreciată.

Materiale, la cari se vor referă subiectele
la concursu voru fi alese pe rondu in
ală:

a) Istoriei, geografiei și arhiologiei, mai
a stințelor de istorie romane;

b) Se intelioru morali și politice, juris
cienței și economiei sociale, mai alesu ale
lor romane;

c) Sciințelor fizice și naturale, mai
intră cătu se atinge de natur'a fizica a
lor romane;

d) Limbisticiei și istoriei filologice, său
rie a limbii romane.

e) Istoriei și teoriei belelor arte, mai cu
in reportu cu geniul și cerninile na
romane.

Societatea academică română va deter
pe fie-care anu cătu unu subiectu alesu
din materiale susu enunciate, avendu
itate de a propune pe fie-care anu și două
mai multe asemenea concursuri cu premiu,
căndu fondul Năsturelu va cresce cu
stulare.

Societatea academică va potă să urce
premia la sume mai considerabile, fară
a se scăde sub nici unu cuventu mai pe
de unu minimum de 5000 lei noi pen
care premiu de acăsta natură.

Vor fi admisi la acăsta seria de premiu
stu romani din totă partile istorilor
romani și aceia din straini, cari vor ave
ne dela universitate romane.

b) Premia pentru opere publicate

In totu anul Societatea academică ro
va ave a premia din veniturile fondu
Năsturelu o carte tiparita, originală, in
a romana, care se va socotii de catra
statea cea mai buna publicație apa
in cursul anului.

aceste premia vor fi de două specie:

1. In trei ani consecutivi, dă rondulu
a decerne cătu unu premiu de 4000 lei
minimum la cea mai buna carte aparuta
anului anului espirat;

2. Er in alu patrule anu se va duceru
premiu fissa de 12,000 lei nuoi, care se
numi marele premiu Năsturelu, operei
va fi dejudecata ca publicaținea de ca
nia ce va fi aparută in cerculu celor
anu precedinti. Acestu premiu nu se va
decerne unei lucrări, care va fi obtie
dejă unu din premiale apuană, de cătu
dintr'insulu valoarea premiului pre
date.

Operele ce se vor recompensa cu acăsta
două serie de premia vor tractă cu pre
fina materiale urmatör:

a) Scieri serioze de istorie și de sci
nțe accesorie ale istoriei, preferindu-se cele
stinentă de istoria istorilor romane;

b) Scieri de religiune ortodoxă, de mo
da practică și de filosofie;

c) Scieri de științe politice și de eco
nomia socială;

d) Tractate originale despre științele
materiale;

e) Scieri encyclopedice precum dic
tionarie de istorie și geografie, in cari se in
tre și istoria și geografia României, dic
tionarie generală sau parțială de științe exacte, de
arte și meserie de administratiune și jurepru
dintă și alte asemenei lucrări utile și bine
intocmită;

f) Carti didactice de una valoare insem
nata ca metoda și ca cuprinsu;

g) Dictionară limbistică in limb'a ro
manescă, mai alesu pentru limbile antice și
orientale, adica: limb'a latina, elena, sans
crită, ebreica, arabă, turcă, slovenă vechia etc;

h) Publicații și lucrări artistice de
una valoare serioză, adica: relative la artele
plastice, arhitectură, sculptură și pictură,
gravură și chiar opere musicale serioze, pe
cari aceste totă Societatea academică română
le va potă aprecia și atunci, candu 'si va intin
de activitate ei și asupra tuturor materie
lor de bele-arte.

i) Scieri de pură literatură română, in
prosa și in versuri, precum poeme, drame și
comedie serioză, mai alesu subiecte naționale și
orice alte opere de înaltă literatură. Acestora
mai cu săma a-si dorit să se acorde marele
premiu Năsturelui, candu vor fi judecate
ca avendu unu meritu cu totul superior, spre
a se potă astfelu dă una încurajare mai po
ternică desvoltării literaturii naționale.

c) Dispușetiuni suplementare.

De căte ori au se vor prezintă concu
renti pentru anul său mai multe premia mai
susu proovedute, său candu aci ce se vor fi
presentați nu vor fi fostu judecati do catra
Societatea academică română ca demni de a
obținé premiele propuse, sumele destinate
pentru acele premia in alocatiunile anuale se
vor intrupă in fondul Năsturelui și se vor
capitaliza spre a mari acestu fondu.

Er Societatea academică română, inde
plinindu din fondul Năsturelui vointele mole
in privint'a premelor mai susu enunciate,
libera va fi se intrebuintize escedentul u
venitulor:

a) In tipariri, cari inse voiesc să fia
facute totu-de-auna in condiții pre cătu
se va potă mai perfecțe sub reportul core
ctiunii, sumptuosită și caracterului artisticu;

b) In organizare de misiuni științifice
spre a face cercetări și explorări in ramu
rolele privitorie la activitatea ei, er mai cu
săma in descoperiri arhiologice și documen
tari;

c) In remuneratiuni la persoane, pe cari
Societatea academică le va insarcina cu lu
crări științifice recunoscute necesari.

d) In achiziții de cărti, manuscrip
te și alte obiecte do istoria și științifice;

e) In spese indispensabili pentru sus
tențarea Societății academică română, intru
ndeplinirea funcțiunii ei științifice.

Dispușetiunile cuprinse in acestu alu
douilea articulu se substituie coloru prevedu
te in codicilu meu din 18 februaru 1864,
care remane anulatu.

Art. 3. Pentru administrarea acestei
averi, conformu codicilului meu din anul
1871, rogă pe primariulu după vremi alu
comunei București, său pe persoanele, asupra
caroru ar trece in viitoru atribuirile sale,
se iștă asupra-si acăsta sarcina in modulu si cu
formele prevedute de Art. 69 din actual'a
lege comunale, potendu chiar trece terminul
arenduirii mosifilor preste trei ani, si tre
buindu, in virtutea articulului 72 din aceeași
lege, aprobarea domnului ministru de inter
ne pentru totă acelle cheltueli de reparatiuni
și imbunătățiri prevedute in lege, precum si
pentru condițiunile arendării.

Primariulu va numi unu curatore la
sant'a biserică a santei Vineri, care cu au
torizatiunea primariei are să facă intrebuit
area venitului prevedutu prin Art. 1. din
acestu codicilu.

Art. 4. Confirmu totu prin acestu codi
ciliu dispușetiunile ce am luat prin testa
mentele mele olografe, adica: lasu nepotului
meu Constantin Ioan Manu casele mele
din București cu totu ce se afia intr'însele
mobile, cai, echipage și altele, cu osobire numai
de bibliotecă moa, ce o lasu Présantici Sale
episcopului Iosif Argesiulu, si de armee
mele ce le lasu dlui generalu Ioan Cornescu,
după list'a ce are fiecare din dlui; lasu a
semenea și nepotoi mele Elena Cornescu,
nascuta Manu, casele dela proprietatea mea

Satulu-Nou, din districtul Ilfov, cu totu ce
se afia intr'însele, mobile și altele, precum și
cu impremuirea și numerul stanjinilor cu
prișni in acelu testamentu.

Art. 5. Dupa incetarea mea din viață,
corpu meu va fi înmormantat la cimitirul
Sierban Voda, in locul cumpăratu de mine
si după trece de 7 ani osale mele vor fi
stramutate impreuna cu ale repausatei mele
scoce in cavoulu ce se afia la biserica santei
Vineri din București.

Art. 6. Daca la mórtea mea nu se vor
gasii in casă la mine bani pentru înmormen
tarea mea si pentru plat'a detorilor ce asă
avă, atunci se va luă din venitul susu dis
tolor dăuc proprietăți Năsturelului si Satulu
Nou, alu anului incetării mele din viață su
mule necessari pentru acoperirea acestor
cheltueli si plat'a de detorie.

Art. 7. Si ultimulu. Cu esecutarea dis
pușetiunilor cuprinse in Art. 5 si 6 din acestu
codicilu insarcindu pe nepotul meu Constant
inu Ioan Manu.

Acesta fiindu ultimele mele vointie,
prin cari intarescă unele si preschimbă altele
din dispușetiunile cuprinse in acelă mele tes
tamentarie precedinte, am subscrise acestu
codicilu, facutu in București, la 20 ale lunei
augusta, anulu 1873.

Generalul Constantin Năsturel Herescu.

Langa Turnul lui Ovidiu, 12 sept. 1873.

Ieri la 5 ore după medieadi dlu Bogdan
Jakab, comitele supremu magiaru alu comi
tatului curatul românescu de Severinu, intră
in Caransebesiu prin porti de triumfu, pă
cari era scrisu unguresc: „Isten hozta. El
jen!” si insocut de banderie, comandate prin
ordinu aspru din partea dlui B. Zirkleiter
c. r. vice-colonel Cservenka. Calaretilor li
se impartira la casă orasului stăciguri ungu
resci cari, desă nu li placeau bietilor grani
ceri, totusi afora de o comună, ceialalti nu
avura curagiul de a le respinge. *)

Intimpinarea din partea reprezentan
tiei regimentului se facă la otarele comitatul
ui, era la intrarea in orasul de catra repre
sentați orasienescă.

O imprejurare caracteristica n'o potemă
aci retacă. La intrarea in orasul, la podulu
de feru, inca era o pôrtă de triumfu cu „Isten
hozta!” si cu „Eljen!”. Dni de la magistratul
orasienescu — pentru ca să apara cu
atâtua mai devotati magiaroni, — nu pusea
pe acăsta pôrtă flamur'a imperatésca. Obser
vandu acesta granicerii se arătă aduncu
vatemati in semtiul loru de lealitate catra
Tronu si Dinastia, si deci provocara pe domnii,
ca să pună indată flamur'a imperatésca pe
pôrtă de triumfu; dar domnii nu se dedera
asă usioru perului, ci resonara in modulu
loru. Atunci granicerii indigandu-se si am
arindu-se, cu glasu inaltu si forte seriosu ii
provocara șras, spunen'u le, că — „Multi
sange au versat ei sub flamur'a imperatésca,
din care cauza nimănă nu poate fi indreptatul
a-o desconsideră!“ Vediundu daii de la ma
gistratul acuma nevoia cea mare, transisera
in orasul după o flamură imperatésca, si o puse
ra, dar nu susu pe pôrtă, ci diosu la o parte
in facia cu cea romanescă. **)

Este de prisosu a spune, cătu sange reu
produse acestu incidente. Dóra acestuia este
de a se atribui o parte din acea apatia, cu ca
rea să primiu apoi comitele supremu in
orasul, candu ajunse la cortelul seu.

Nu se audă nici unu cuventu de bucuria
si astfelui domnii cu fetiele palide, cu capa
tele plecate, in linisca si tacerea cea mai
deplina se urcă pe trepte in susu si dispa
rura in intrulu casei!

*) Una alta corespondintă, mai lungă si cercu
stantiale, ni spune, că calacritii, 75 la nr., au tre
buitu comandanți si adusi din departare, adica din
partile Mehadii si ale Almasinului; „căci in ve
natatea Caransebesului — nu s'au găsit nici
chiar nemți, cari se pôtu si sălii a face parada
arménului, tramisă de domnii magia i aci spre
a li dovedi in modu eclatante desconsidera
tia ce o au pentru romani!“ R e d.

**) Deacă imperatul a datu pre creditosii ro
mani de batjocura domnilor, a fost tocmai bine,
ca și flamur'a imperatésca se fi batjocurata para
lelu cu și a romanilor! — Ei, dar vedeti, despre
aceste prăcaracteristice aparținări nemica nu scu
se reporte corespondintă domnilor, ci numai de
prete entuziasmulu, cu carele au primitu romani pe
transilvani domnilor! — R e d.

Săra i se facă supremului comite nou
conductu, de facile; dar atâtă la sosirea
condusului cătă si la departarea lui se ob
servă érasi cea mai mare linisca si tacere,
— dovădă evidinte, că totă parada a fost
— nu din inima, ci din comanda; cu
unu cuventu, a fost o comedia, calcula
ta numai pentru de a înșela lumea. Nu
mai de vră căteva ori tacerea fu intreruptă
la nisice comande din partea unei persoane, de
asemenea comandate. — Cu ocazia aceasta
se tinura și cuventari in trer limbe, anume:
romanesce, unguresc și nemtiesc, ***) si
totu asia responde si comitele, desă cu cuven
tarea romanescă, trebuie să marturismu, po
te să ne crută; căci nu credem, cumea din
adinsu ar fi voită să bata jocul de limb'a ro
manescă, maltratandu-o intr'unu modu
adeverat barbar!

Dupa conductu urmă unu banchet, la
carele luară parte mai multi atâtă din Ca
rancebesiu cătu si din prejuru.

Sirul toastelor la deschisa dlu Episcopu
Popasu, inchinându pentru „Maiestatea
sa prănaștă Imperator“ care toastă fu
primitu cu multu entuziasmulu. Celealte toaste
erau mai oficiose si reci. Peste totu banchete
tul decurse monotonu si cam posomorit. Dar
cu tōte, elu 'si avă si parte sa spirituala
pentru care avemă să multiamim dui Ign.
Paulovicu, fiscalu camerale, carele inchin
andu pentru infrătirea granicerilor cu pro
vincialii, facă la acăsta o introducere forte
frumosă, aruncandu o privire rapede peste
istoria desvoltării spiritului omeneascu.

Atâtă ca de începutu. Despre urmări
voiu reportă dlele viitorie. [x]

Langa Caransebesiu, in 13 octombrie, n.

Salutare si inchinătione Albinei noștră
Arménulu nostru Jakab Bogdan, din gratia
stepanilor magari, ingrijitorul alu turme
romane de 105,000 suflete, ce se dice comi
tatu alu Severinului, alalta-ieri intră — cu
mare pompa, cum dictu ungurii, er după noi
romani, cu mare rusine — in resedintă sa!

Din partile Orsiaevei si ale Almasinului
ni unu puiu de romanu adeverat nu a fostu
spre intempinare, si de primitu l'a primitu si
salutatu numai turm'a celor platiți, oficia
nii si panduri, si căti mai dorescu a fi oficia
nii si panduri, — cari i-au facutu si o serenada
de mănu de ei si de elu.

Domnii I. Ionescu si Bordasiu, pe cari
acum căti va ani nime nu-i intrecea in gură
mare de romanu opuseni, acuma salutara
— firesc d n oficiu — cu cuventari pompose
pre dlu ingrijitorul alu nostru. Nu ne mirămu.
Omonii cari au trebuita de ingrijitorul
strainu si au morală — unui Besanu si l'au
luat pre acăsta de modelu, este naturalu, că
se bucura, candu Ddieu său Naiba, li tramite
asemenea De altmintrele totu astfelu de
omenei respondescu pre aici faimă, că dlu Ja
kab nu are să remana de cătu numai scurt
timu la noi, fiindu destinatiunea lui numai
— d'a muiă pe romani si astfelu de a-ii pre
gati pentru unu — romanu ala Gioca Ivaci
covicu.

Apropos! Dlu Gioca Ivacicovicu fiindu
acu trei sepmene in Caransebesiu, nu scu
cum, destulu că 'si-aduse a minte de scola;
visită deci scolă civilă si — cum se dice,
spre amarăi suprindere astă, că in scola ci
vile a acestui orasul romanu, nu se propune
nici unu cuventu romanesc, ci numai nemtiesc
ma docintii nici nu scu limb'a poporului! Acă
ta — pana si domnisi sale să i se fie impa
raru pre multu; destulu că lumea vorbesce,
cumea si

In fine incepe si la noi miscarea electorale, si — dejă domnii facu combinatiuni pentru unu candidatu care se li se unélta buna. Mai antaiu pusesera ochii pre dlu Carolu Tatarczy, arendatorele băilor Herculan, dar — se vede că daa si-a sciu salvă onoreea si a refusat momele. Acuma ei au cutesanti'a d'a numi de candidatu si unélta a loru pe generariulu nostru Traianu Doda. O astfelui de insinuare unui barbatu de caracteru nepatatu si sublimu națiunale ca Doda, este o adeveratură infamia. Noi suntemu convinsi, că ori-cine va fi alese la noi, va fi alese ca deputatu națiunalu, contrariu duemanossei politice magice de astazi. — (p.p.)

Pesacu, in Torontalu, 3/15 oct. 1873.

Onerabila Redactiune! Sciindu pré bine, cătă de multu ve interesiște scolă si cultură si bună armonia in poporu, vinu a vi descrie pe scurtu chiar și de exemplu altor' urmatörile:

In vecinulu Nereu-Dugasella, prin stăruinti'a demnului parochu romanu Stefanu Opreanu si cu sprigirea celor mai bravi dintre poporu, de unu anu incóci, in loculu scolei romane celei mici si slabe — s'a redicatu unu edificiu scolaru fără frumosu si spăciosu, in cătă face onore comunei intrege.

Nainte de 4 dile aceasta scolă, acestu sacru locasius alu luminei se santi si se deschise. Preotulu din Valeani George Opreanu fiu al comunei Nereu, fratele preotului locau, a celebrat liturgia si cu solenitatea santirei a tienutu poporului adunatul cu ventare insufletitoră despre folosulu si necesitatea scoliei, arestandu, că astazi am ajunsu incătu foră scola buna, adeca foră destula carte si lumina, nu mai potemu trăi alăturea cu alte popora!

Mangaierea poporului a fost mare, de unde densulu dupa mediasi ér'sa adunatu si primindu in medilocalu seu pre iubitulu seu preotu localu, intre urări de bucuria a redicatu toaste pentru densulu si pentru toti cei ce se ingrigescu si asuda si suferu pentru poporulu romanu! Astfelui poporulu in insufletirea sa a petrecutu pana tardiu năpte, aducendu multe „Se trăiesca“ energice conductorilor sei, pre cari mereu pretotinde nea incepe a-ii conosce si a-ii stimă.

Candu o data poporulu nostru va sci că — ce i este adeveratulu seu bine, si că cari sunt barbatii, cari intr'adeveru 'lu conducu pre aceasta cale, atunci — Romanulu nu mai pote peră, nici remané indereptulu altor'a.

Asia se ne ajute Ddieu!

I. M.

Beregsen, in 2 septembrie 1873.

(Esecutiuni si despouieri pana la pele. Ingarea unui comisariu de securitate in afacerile naștere scolari confesionali.) Sciti, Dloru lectori starea financiala a tierei naștere constitutionali, a careia nepotintia financiala a ajunsu de poveste nu numai in tergurile naștre, ci chiar și in cele mai departate pătacie. Nu voiu să vorbescu deci despre prapasti'a la care au condusu aceasta nefericita tiera — mania d'a face si din petrii magiaru si post'a de domnia a stepanirei naștre de astazi; dar voiu să adaugu și eu unu siru la acea trista istoria carea ni spune in tota diu'a cătă de pucinu li pasa dloru de susu de fericirea poporului.

Tieranii nostri in urm'a secerisilui de estu timpu, nu-si adunara din holde potemu cu totu dreptulu dice 3/4 din ei, nici macar segmenti'a aruncata. De aci, ca vai de ei, nu ajungu a solvi preste mesura crescutele datorie, contributiunea si altele necasuri; dar cu totu acestea stepantii dilei nu le audu gemitile, ba inca au ne'ndurarea a-ii sugrumă chiar. Pre candu poporulu de aci e coplesit de neajunsuri, i se tramite in faci'a loculu comisariulu de securitate Jakafbi cu persecutorii sei. Acestia tragu chiar vesmentele de pe paturi, desbraca pre bietii betrani de cojocă, iau totu, silindu astfelui poporulu să-si vinda pamenturile pre nimicu la straini. Si vindu bictii ómenii pana si holdele căte pre 3-4 ani nainte, pentru ca se solvăsca contributi'a si unele detorie din anii precedinti. Si in o stare de desperat, lipitorile executiuni

nali 'si tragu pentru sine o parte grasa din despeiarea poporului.

Plugariul nostru suspina cu ochii pleni de lacrame si se vaia. Iplangu de mila, audiendu-lu cum oftează si striga: „Vai Domne! Vai Inaltate Imperate, cum lasi să ne prepădesca domnii asia candu nu mai avem de unde li dă.“

Dar comisariulu nostru, care ca unu trantoru suge mierea datului fara nici o lipsa, nu se indestulesce cu terenul seu de activitate, ci-si baga nasulu si unde nu-i ferbe óla.

Diupanulu 'si da aerulu si-si insusisece dreptulu de comisariu reg. de scolă. Elu nu se sfiese a opri pre judele comunulu, sub grea respundere, să nu dee bani pre aparatele necessari in scolă, conformu legei de instructiune. Elu amenintia pre judele nostru, carele pana aci se ingrigi fără de scolă, ca să nu cumpare pentru scolă cele ce s'au afisatu necessari prin comitetulu si sinodulu nostru parochialu, desi sumele destinate pentru atari utensilie au intrat in bugetulu comunulu, care e aprobatu si decatru inclitulu comitetu. Curagiosulu dnu comisariu, in audiul mai multor locuitori de aci se esperatoră in cas'a comunei naștre astfelui: „Nu voi, ci popii si dascalulu să cumperi si să platăasca daca le trebuie să se faca ceva la svârzi.“

Audi dle ministru Tréfort, cum unu comisariu pre facia impedecea executarea legii scolare Au dora dta i ai datu asemenei ordinatiuni. Tristu lucru!

Noi nu voim a dispută cu unu comisariu, carele cutză, a violă legile scolare; nu voim aici a-lu intrebă, daca elu este esmisu aci, pentru ca să surupe scol'a noastră, — ci voim a numai a atrage atentiunea capiloru comitatului nostru, a dloru Ormosiu si Röth, ca să binevoiesca pre acestu comisariu a-lu indrumă la ordine. Asemenea rogămu pre superioritatea naștre scolara să ice measurele necesare la loculu seu, facendu să-ni-se respecte barem acestu dreptu garantat prin lege. — Veghiati consuliloru celu pucinu cu o óra mai nainte!

Gruia membru afacerilor scol. confes.

Giuia-germ. (cottt. Bichislu) opt. 1873.

Sunt dejă trei ani, decandu bietulu poporu de aci se sbuciuma pentru de a potă scapă de preotulu loru D. N. care de candu se asta in Giula, nu ca unu preotu, a carui detorintia ar fi ca prin cuvinte parintiesci să luminedie poporulu si să-lu indemne spre fapte bune, ci ca unu agente politicu se pôrta; căci densulu a fără de predicele ce se dau din partea episcopului in fiecare anu, altele nu a mai rostitu din gur'a sa apoi daca chiar elu personalminte nu e in stare a lumenă poporulu si a-lu conduce la pace si concordia, măcar să nu sămene discordia, atietiandu pre unii incontră celor alati si facendu partide, asiā incătu la noi, ca nu la alia lume, crestinii sunt in două turme si fiecare are căte unu comitetu parochiale propriu! Poftim apoi aci binecuventare si mangaiere crestinesca si progresu. Cu dreptulu că au ajutat si Reverendissimulu d. protopopu Chirilescu, facendu comisiunea de a denumi pre alu 2-lea comitetu; dar vin'a la tôte este si remane atinsul preotu, carele n'are parechia!

Dintre miselatatile ce le-a comisut parintia sa, voiescu a aduce numai un'a — pré caracteristica la cunoscinti'a onoratului publicu, ca să-si pôta face o judecată. Cu ocaziunea unei asentări, parintele N. a chiamat la sine pre duoi poporenii din partid'a sa, (- carea in momentu abia mai constă din 2 sau 4 ómeni,) si dicendu-le, că daca voiescu să-si scape pruncii de sub asentare, atunci elu e in stare, pentru o suma anumita, a-ii scapă.

Poporenii in data se resolvîra si-i promisera cătă cerea, si — pop'a nostru se si apucă de lucru si dintr'unu fetieru — facu feta, era pre celalaltu 'lu omoră adeca-lu facu mortu. Bictii ómeni acumă vedîndu-se linisiti din partea asentării, si-au insuratu feitorii; nu preste multu inse lucerul esti la lumina, si pre ambii escamotati, adeca si pe feta si pe mortu — ii asentara! Omeni pagubiti de două laturi, la tota ocaziunea spunu parintelui in facia, că e unu omu blastematu si insielatoriu. Astfelu de preotu avemul noi, si

arețările de pana acumă in contra-i — nemica nu ni-au folositu; căci pacalitorulu nostru pururiă a sciu pacală si pre mai marii sei!

Tragemu deci de nou atentiunea venratului consistoriu in privint'a acesta asupra acestui preotu-pacala, si rogămu, ca cu certările ce va binevoi a face să nu mai insarcine pre pacalitii de pană acumă, si a nume nu pre dlu protopopu, carele e pré ingagiati din trecutu cu parintele pacala alu nostru, si — firesc că asia nu va esti la lumina adeverul si noi si cu biserică nostra vom ramâne totu de necas si ocara Farinariu

Varietati

= (Hymen.) Dlu deputatu congresualu Dr. Demetru Racuciu, se cunună joia trecuta, in 4/16 opt. cu amabil'a domnișoara Iosefina Labontiu, in Sibiu. Ddieu să binecuvinte aceasta legatura de amoru si să trăiesca intru multi si fericiti ani tenor'a parechia.

+ (Necrologu.) In 7 opt. n. a. c. crud'a mōrte dede o lovitura adeneu semtită poporului romanu din comun'a Prilipetiu, (cercului Almajanu-Bosoviciu, in nouul comitetu alu Severinului,) luandu sufletulu pré demaului loru invetiatoriu Vasiliu Imbrescu, in floră barbatie sale, in etate de 35 ani, si alu 18. alu functiunei sale docentiali, spre celu mai afundu doiu alu rudenilor sale si a amicilor lui. Reposatulu, nascutu din parinti plugari din Borloveniul-vechiu, ca invetiatoriu a esecatul intre cei mai laudati colegi ai sei. Dotatul dela natura cu unu talentu raru, indistratul cu multe virtuti sociale si oficiai, cu zelul naționalu si adeveratul crestinescu, elu a fost tuturor placutu si stimatul, si ramane neuitat poporului intregu si desclinitu discipulilor lui. Inmormentarea i s'a facutu cu tota solenitate si pomp'a funebra. Fiindu numitul si vrednicul de plangere invetiatoriu Vasile Imbrescu de nascere din comun'a Borloveniul-vechiu, fi dusu acolo spre inmormentare, petrecutu serbatoresc; de pré on. d. preotu si asesore consist. din comun'a Prilipetiu, Michaiul Blidariu, de scolarii sei, si de sateni in numeru fără mare, formandu astfelu unu conductu frumosu, la care s'a facutu partasiu si dlu primariu din Prilipetiu Ioane Sarva. La inmormentare au fostu presenti dlu asesore Blidariu cu inca 5 preoti, si 7 invetiatori, cari au arstatu iubirea loru cea mare pentru demnulu loru colegu. La incheierea ceremoniei funebrale numitul bravu preotu Blidariu din comun'a Prilipetiu rostii un'a cuventare, prin care petrunse inițiale tuturor a si facu ca toti cu micu cu mare să planga lacrime ferbinti. — Se-i să tineră ușioră si memoră binecuventata, era pe bătrân'a sa mama, pré iubita sa socia si pre cei trei prunci si un'a prunca să-ii mangaie Ddieu si condorerea intregei comune si a tuturor cunuscutilor. — Gerbovetiu, in 11 opt. n. 1873, Cirila Serbu, invetiatoriu.

(Multiamita publica.) Ne'ndurat'a epidemie, cholera, a lasatu urme nestorse si dorori neconsolabili precum in alte multe — asia si in comun'a naștră, rapindu cu sine de aici poste două sufe de locuitori.

Intre acestia fura multi parinti, tatani si mame, a carorul fiu remasera pe strade fara de nici unu ajutoriu. Ddieu indurării insa, — adeveratulu parintele alu orafaniloru, care nu se seuita de totu ce e man'a sa, — trimise prin alesulu seu, si inca de timpuriu, mangaie neonorocitiloru.

Ilustr'a contesa Cristina Wenckheim, a carei anima generoșa este cunoscuta in totu jurulu acesta, grabi si acum ca altadata a dă in favoare seraciloru orfani din comun'a naștră una sunta de florinti v. a.

Pentru aceasta faptă nobila primișca filantrop'a contesa — in numele consolidatoru orfani — multiamita naștră pe acesta cale publica, precum si ascurarea, că numele binefacătorii va fi nestersu pentru totu de a unu din animele ajutoratiloru.

Socodoru, 6/10 n. 1872.

Ioanu Savonescu m. p.

docinte.

Publicațiuni taxabile

ALBINA⁴⁴

Institutu de creditu si economii

Sibiu.

Se aduce la cunoscinti'a publică desvoltarea favorabila a afacerilor statutului nostru, ne-a pus in plac puseiune de a deschide, in sensul tutelor si a regulamentului nostru special, cu 1. novembrie a. c. si ramul prumutelor ipotecari.

Informatiuni tiparite a supradatelor si conditiunilor, se dau directiunea naștră gratis.

Sibiu, 13 octobre 1873.

Consiliul de administratiu

Concursu.

Pentru reîntregirea parochiei gr. vacante din comun'a Olosiagu, in proprietatea Logosiului, cottedu Carasiu; se deschide concurs cu terminu de siesse septembrie, prim'a publicare.

Emolumintele sunt: 20 jugere de pamant aratoriu si 12 jugere pentru fenu, 10 jugere de prototiescu dela 120 de case, dela fie cată unu metru de curcurudiu nedespoinat, stol'a indatenata si unu locu de casa golu unu jugeru.

Concurrentii au a adresa recursele instruite in intielesulu statutului organizatoric, sinodul par. gr. or. din Olosiagu si a trame la dlu Georgiu Pesteanu, protop. Lugosiu.

Olosiagu, in 30 sept. 1843.

In contielegere cu dlu protop. tatalu.

1-3 Comitetul parochial

Concursu.

Pentru invetiatoratulu dela scola or. romana din comun'a Tincova, proprietatea Caransebesului, se publica concurs cu terminu de 6 septembrie, facendu-se concursuri atentii la § 72 din organizarea prov. a vietimentului confesionalu.

Salariul fiscul este: 300 f. v. a. 10. pentru conferintie si 5 fl. pentru scripturistica. Cortelul naturalu cu gradina de legume 2 jugere de pamant aratoriu si 10 stange de lemn pentru sine si pentru incalzirea scoliei.

Concurrentii se avisă a-si trame la petitioni instruite in sensulu statutului organicu par. terminulu pus, adresate Sinodului parochialu prin dlu prototru Nicolae Andreescu, infaciandu-se in vre-o domineca sau sâmbătă pentru cantare in sancta biserică.

Tincova, in 23 septembrie 1873.

Comitetul parochial, in contielegere cu d. prototru tractatului.

Concursu.

Pentru deplinirea parochiei vacante din Ferendia, Comitatul Timisului, cu terminulu pana la 26 octobre, a. c. candu va fi diu de alegere. Emolumintele sunt: una sesiune de pamant, birulu si stol'a dela 10 de case. — Recurintii au a-si indreptă recursele, indiestrate cu tota documentele prezise in statutulu organicu, la Domnul protopresbiteru alu Versietiului, Ioane Popoviciu in Mercina, post'a ultima Varadu in Banatu.

Ferendia, 16 sept. 1873.

In contielegere cu Comitetul parochialu

Ioane Popoviciu, m. p. protopresbiteru.

3-3

